

Suối Đạo Thi Phẩm

*Ni Trưởng Thích Nữ Huỳnh Liên
Thích Nữ Hằng Liên tuyển chọn*

PHẦN I HOA BỒ ĐỀ

*Hoa Chánh Giác thơm lừng hoa huệ thi
Cội Bồ Đề phủ rợp bóng khoan dung
Chư môn sanh êm ấm chỗ nương tưng
Tươi khí tượng đượm tinh thần thanh sáng*

VỀ ĐÂY

*Về đây gặp cửa, gặp nhà,
Gặp cha mẹ cũ, gặp bà con xưa.*

**
Vườn lòng khô nứt nẻ,
Nở một đoá hoa thương.
Con tìm về xứ mẹ,
Tình thương bát ngát hương.
Thôi đừng bước phong trần,
Từ bi thất nương chân.
Nhu hoà y mặc ấm,
Thiền duyệt phạn nuôi thân.
Con đừng luyện phù hoa,
Vượt lên cõi ái hà.
Chớ quay đầu ngo lại,
Cắt bước, bước đi xa.
Nhà ta đủ báu trân,
Huệ nghiệp sẵn riêng phần.
Con phải chăm gìn giữ,
Con là vị chủ nhân.*

*

CHÀO BÌNH MINH

*Hãy chăm chú hôm nay,
Vì nó là đời sống.
Tuy ngắn chẳng bao dài,
Nhưng vấn đề quan trọng.
Sung sướng lúc vượt lên,
Vẽ vang khi hành động.
Rực rỡ của thành công,
Sự sống trong đời sống.
Hôm nay một giấc mơ,
Ngày mai là ảo vọng.
Nếu hôm nay sống vui,
Thấy hôm qua đẹp mộng.
Thấy ngày mai xinh tươi,
Vây hôm nay vui sống!*

*

TỈNH MỘNG

Một giấc mê hồn chợt tỉnh ra,
Nhìn thân giả tạm kiếp phù hoa.
Từ đâu mình đến nơi đây nhỉ?
Rồi biết về đâu gặp cửa nhà?
Nhà xưa có lẽ tận cung mây,
Lỗi bước cho nên lạc chốn này.
Chịu kiếp mang thân rồi chịu khổ,
Biết bao giờ mãn số lưu đây.
Đầy đọa gian lao khổ lụy thân,
Mấy ai thoát khỏi lưới hồng trần?
Bao năm chen lộn trường danh lợi,
Thất bại thành công biết mấy lần?
Mỗi lần thất bại ngất mình thêm,
Đau buốt gan vàng héo hắt tim.
Thân bỗng biến thành nơi chứa khổ,
Đựng vào đủ thứ cực hình nghiêm.
Cực hình nghiêm phạt khổ vô cùng,
Nhưng lúc thành công thích chí lung.
Có khác nào khi vừa chết ngất,
Được luồng gió thổi tỉnh như không.
Không ngờ tỉnh lại phút hồi sinh,
Để chịu nhiều thêm nỗi thâm hình.
Ay đó rõ ràng nơi địa ngục,
Tội non tức thị tâm thân mình.
Thân mình chịu những tiếng khen chê,
Thương, ghét, buồn, vui đủ mọi bề.
Gặp sự vừa lòng, như sống tỉnh,
Đến khi bất mãn, chết hôn mê.
Mê tỉnh vẫn xây khóc lóc lần cười,
Bao luồng gió nghiệp chẳng dừng thôi.
Có ai tránh khỏi thương tâm được,
Khi đã mang thân giữa cõi đời?
Đời mình bằng được dứt làm mê,
Đuốc tuệ nhờ soi sáng bốn bề.
Pháp Phật nhiệm mầu nâng cứu khổ,
Lối tu giải thoát mở đường về.
Về cảnh Tây phương đã khác xa,
Tóc xanh cạo phủi mặc Cà sa.
Lợi danh giũ sạch lòng thơ thới,
Một giấc mê hồn chợt tỉnh ra.

*

LY GIA

Dứt bỏ trần duyên cất bước đi,
Về nơi cảnh Phật cõi huyền vi.
Thuyền từ chờ rước người tâm đạo,
Vội vã bươn theo kéo trẻ kỳ.
Trễ kỳ ở lại chốn mê tân,
Chịu kiếp luân trầm khổ tápm thân.
Món nợ gia đình hằng trời buộc,
Thoát đâu cho khỏi lưới hồng trần.
Trần thế âu là cảnh tạm nương,
Cũng như chiếc quán dựa bên đường.
Người đời là khách dừng chân tạm,

Rời vội lui về nẻo viễn phương,
Phương tiện sơ thừa đã thuyết minh,
Khách trần là những bạn đồng hành.
Gặp nhau chốc lát rời ly biệt,
Trong cõi lâm than mãi dẫn mình.
Mình tình lòng rời dứt trứu mê,
Tình thương đau chắc vẹn muôn bề.
Cõi đời đau chắc tồn lưu mãi,
Có lúc tang thương vương não nề.
Nào nề cho những cảnh thương tâm,
Trên nẻo tồn vong lụy đổ dầm.
Sống gởi tâm thân đời giả tạm,
Mấy ai tránh khỏi cuộc thăng trầm.
Thăng trầm ngao ngán kiếp phù du,
Lúc được e rằng lúc phải thua.
Có đó để rồi tan mất đó,
Lưỡi đời nếm mãi vị cay chua.
Chua cay thế sự chẳng quân bình,
Tôn trọng qua hồi đến rẻ khinh.
Thương mến tốt cùng rồi ghét bỏ,
Vẻ chi ấm lạnh chút nhân tình.
Tình đời chi để bận lòng ta,
Dây trói trần mình cõi gỡ ra.
Rẽ lối giam cầm sang lối thoát,
Đường mê nhà cửa dạng mờ xa.
Xa lánh tuồng đời chốn thị phi,
Thân hành bốn pháp mặc huyễn y.
Tâm tròn tám đạo mang bình bát,
Dứt bỏ trần duyên cất bước đi.

*

CÁT ÁI

Đạo Pháp nguyên lai chẳng luyến tình,
Luyến tình đâuặng đạo là mình.
Minh tâm hẳn thật nhờ đèn trí,
Trí tuệ gương hươi dứt chi mình.
Chi mình là những sợi dây thương,
Kiếp kiếp đời đời mãi vẫn vương.
Buộc chặt người này vào kẻ khác,
Kéo lôi chìm nhận biển tình trường.
Trường tình khi đã bước chân ra,
Giải thoát xong rồi phận xuất gia.
Há để dây thương còn vương gót,
Đường đi ngăn trở bận lòng ta.
Ta đã là người của chúng sanh,
Người nuôi ta để học gương lành.
Sống đây ta sống cho muôn loại,
Ta có quyền đâu sống lấy mình?
Mình mong thoát khỏi chốn luân hồi,
Bốn khổ tiêu trừ nguyện mới thôi.
Mà gốc luân hồi là luyến ái,
Nếu còn vương vẫn dứt sao rời?
Rời nên rẽ bước mở đường lành,
Phát nguyện Bồ Đề độ chúng sanh.
Đạo quý Pháp cao đường giải thoát,
Luật nghiêm giới cấm Phật ban hành.
Hành theo hạnh đạo bậc siêu nhân,

Bản ngã trừ tiêu thoát nghiệp trần.
Bản ngã trừ tiêu đừng nhớ cội,
Tương như đã chết mất phạm thân.
Phạm thân trước cội, cội phạm tâm,
Còn lại là thân đạo thậm thâm.
Tên tuổi theo đời thôi chẳng tính,
Có đâu dính dáng mấy tình phạm?
Phạm tình ngăn trở nẻo đường lành,
Ai muốn tự trì chứng quả linh.
Đừng luyến cảnh xưa người kiếp cũ,
Tự nhiên thấu nhập lý vô sanh.
Sanh sống chung đường thầy chúng sanh,
Từ bi thương độ mực công bình.
Chớ nên riêng tưởng hàng thân thuộc,
Đạo Pháp nguyên chẳng luyến tình.

*

XUẤT GIA

Tiếng khỏ vang rền khắp mọi nơi,
Tai nghe xao xuyến dạ bồi hồi.
Xót xa đau đớn cho muôn loại,
Ý muốn làm sao được giúp đời.
Muôn vạn người người lụy tâm thân,
Sức mình giúp đỡ một vài phần.
Thấm gì công cán đôi gàu nước,
Trước cảnh hung hăng ngọn lửa trần.
Trầm tư suy nghiệm ngộ tìm phương,
Nhớ lại kinh xưa dạy tỏ tường:
"Quả ác ngày nay cam gánh chịu,
Bởi vì nhơn trước chẳng hiền lương."
Trần gian khổ báo tự nơi lòng,
Nguồn đục trào ra nước há trong?
Phải dứt tâm phạm giữa tội lỗi,
Diệt trừ tận gốc mới tròn xong.
Chỉ có phương tu dẫn độ người,
Mình lên bờ giác được an nơi.
Đưa tay đón tiếp người mê đắm,
Mới gọi là phương thuốc cứu đời.
Bỗng thấy xa xa một chiếc thuyền,
Rõ ràng như nguyện tốt căn duyên.
Thuyền từ ghé chốn mê tân ấy,
Vội vã mau chân bước xuống liền.
Nương thuyền giải thoát đến Tây Phương,
Thấy đức Tôn Sư chốn đạo trường.
Thuyết giảng pháp lành hoằng hoá chúng,
Số đông Tăng lữ chẳng biến lương.
Pháp ngôn thấu nhập mặc y vàng,
Đạo hạnh kiên trì bất được mang.
Qui giữa Phật tiền xin thọ giáo,
Nhờ ơn Tăng chúng nhận vào hàng.
Hữu duyên về được cội Vô sanh,
Phát nguyện cần tu đắc Pháp lành.
Chơn lý thường ngày nghe giảng dạy,
In sâu trí não nhớ rành rành.
Bao giờ đạo quả đứng cơ duyên,
Phật chứng cho con chớ chiếc thuyền.

Về đến bến xưa con rước đờ,
"Chúng sanh thoát khổ" trọn lời nguyện.

*

DIỆU PHÁP

Diệu Pháp cao thâm khó giải bày,
Trần gian quyền hiện tướng Như Lai.
Lối xưa man mác tìm đâu thấy,
Sự cũ mơ màng biết hỏi ai.
Lễ lối đã đành theo dấu vết,
Tương truyền thôi cũng cứ hoàng khai.
Mong sao trong sự bao hàm lý,
Hiếu rõ dung thông Đạo chẳng ngoài.

*

ÁO CÀ SA

Giã từ trần cảnh hưởng Tây phang,
Tháp cánh choàng thân chiếc áo vàng.
Như đám mây lành nâng đỡ gót,
Hay vòng phép lạ rút râu đàng.
Buông tình vọng chấp lòng khoan khoái,
Nhẹ bước thuyền không trí rành rang.
Duyên tốt căn lành ai mặc được,
Lạc thành thâm thoát trái chon sang.

*

BÌNH BÁT

Gắng đi một mạch tới Tây phang,
Bát đất rồi đây hoá bát vàng.
Chánh Đạo phân chia ra tám nẻo,
Chon thừa gom lại hiệp chung đàng.
Phước nhuần trăm họ nên phu phi,
Lộc chứa muôn nhà thật rỏi rang.
Cực Lạc gần kề không hiểm trở,
Mỗi ngày khát thực bước lân sang.

*

NẾP SỐNG VÂN DU

Cảnh dầu đẹp ở hoại cũng hết đẹp,
Người dầu thân gân mãi cũng thôi thân
Một tàn cây không dùng nghĩ hai lần,
Nghe Phật dạy cho tâm hồn thanh thoát.
Đường giải thoát gồm ba y một bát,
Đi, đi, đi học khắp bốn phương trời.
Hé túi khôn châu ngọc chứa muôn loài,
Tùy duyên tốt mà tuôn rơi pháp báu.
Ở một chỗ cửa muôn ngàn phiền não,
Trí huệ tàn Pháp giáo cũng mờ lu.
Dầu bể nào cũng một kiếp công phu,
Tu giới luyện phẩm tu cho đáng giá.
Tay đồng mãnh phá thành trì nhơn ngã,
Sống nương nhau trong hi xả từ bi.
Pháp lục hoà tam tụ thực hành y,
Đề gương mẫu duy trì đoàn hậu tấn.
Thương dân tộc ngặt nghèo con bị vận,

*Đêm lẫn ngày bi mất chữ hề quên,
Vẹn công phu cứu khổ vẹn lời nguyện,
Cõi đạo đức sống không quên dung dưỡng.*

*

THANH NHÂN

*Việc thế chẳng đua tranh,
Thanh nhân lánh lợi danh,
Thân nương theo cảnh tịnh,
Tĩnh gôi tại mây xanh.
Thắm thía vui niềm đạo,
Thung dung dưỡng tánh lành,
Hồi ai là bận tác,
Gió mát với trăng thanh.
Hình trời như cây lọng,
Vận nước như bàn cờ,
Đua đòi chia đen trắng,
Tranh nhau quyết được thua.
Người thua sanh tức khí,
Kẻ được kết oán thù,
Nam Dương nơi ở ẩn,
Nằm nghĩ giấc êm ru.*

*

*Thắng thì sanh oán sanh thù,
Bại thì đau đớn lo rầu mãi thôi,
Hiện nhơn thông thả sống đời,
Chẳng cầu thắng bại lời thôi nhọc nhằn.*

*

OAI ĐỨC CÀ SA

*Mặc vào mảnh áo Cà Sa,
Bao nhiêu phiền não hoá ra hạnh lành.
Chẳng còn tham lợi tham danh,
Mở lòng thương xót chúng sanh xa gần.
Hụp trôi giữa đám mê tân,
Cà Sa thuyền Giác lướt gần rước lên.
Giám cầm địa ngục tối đen,
Cà Sa hướng đạo ngọn đèn hắt ra.
Thong dong một bát, một nhà,
Một thân muôn dặm, đường xa muôn trùng.
Mắt xanh tìm khách tâm đồng,
Hỏi thăm mây trắng ráng hồng néo qua.*

*

ĐI THUYỀN

*Thuyền ai nhảy sóng dòng khơi,
Phái thuyền Bát Nhã của người Tây-phương.
Dám xin đợi tớ liệu lường,
Việc trần thu xếp đi buơn kịp thì.*

*

SEN GƯƠNG

*Thiền trà vị đắng mùi thơm,
Thân tuy khổ hạnh tâm hồn thành thoi.
Nghiêng vai gánh Đạo vào đời,*

Cho đời tỏ Đạo ta người đồng tu.
Buồn vui hai mối buộc ràng,
Bằng sắt một sợi, bằng vàng một dây.
Thấy đều ràng buộc cả hai,
Không chằm tháo mở không tài thoát ly.
Ma vương tung bạc rãi vàng,
Lung lộng con Phật lạc đàng chơn tu.
Tiếng khen đừng thấy mừng vui,
Tiếng chê đừng thấy bùi ngùi khổ đau.

*

Hột cát nhỏ chìm đáy nước,
Đống đá to chớ được qua sông.
Từ bi lái chiếc thuyền không,
Đưa người khổ hải lướt dòng mê tân.

*

THUYỀN TRÍ TUỆ

Thuyền trí tuệ ngược dòng rẽ sóng,
Đèn quang minh rạng bóng soi đời.
Ai người trôi hụp chơi vơi,
Khá mau bám niu vào nơi mê bờ.
Biển trần thế đục như đã lấm,
Bao anh hùng chìm đắm khổ nguy.
Nước tham một dải đen sì,
Gió cuồng nổi dậy sân si ba đào.
Mãi xao xuyên tranh nhau vật chất,
Phí công linh bùn đất đắp tô,
Của trần càng tòm thâu vô,
Là càng chôn lấp dưới mô sinh lây.
Lông tự thị mưu hay kế giỏi,
Chước phân tranh chia cõi rẽ bờ.
Kẻ khôn lẩn hiếp người khờ,
Ngon trào phản ứng bấy giờ nổi lên.
Sóng cuộn cuộn vang rền gào thét,
Nước nhảy nhào xô vệt lướt phăng.
Thương ôi cái bọt trôi lăn,
Nhấp nhỏ mờ mịt khi thăng khi trầm.
Lúc biến động tối tăm trời đất,
Cõi âu sâu phằng phát u minh.
Trần hoàn vạn vật chúng sinh,
Am thâm khổ sở, linh đình khôn nản.
Trái bao đoạn làm than tai biển,
Anh triều dương xuất hiện từ từ,
Quang minh rạng rỡ thái hư,
Muôn loài ngưng dứt ưu tư kinh cuồng.
Tai nghe vắng tiếng chuông cảnh tỉnh,
Mắt thấy xa đùng đỉnh thuyền khơi.
Du Tăng Khất Sĩ ra đời,
Chiếc thuyền giáo hội vớt người trần duyên.
Những ai dứt oan khiên tức trái,
Mau thoát ra khổ hải mê tân.
Giác mơ ngàn kiếp tình lân,
Lối đi ngàn kiếp bước chân đã dừng.
Đồ vật chất thôi đừng tạo sắm,
Cõi đất bùn say đắm làm chi,
Giàu sang càng nặng kéo trì,
Tiếc thương lưu luyện dứt đi đặng nào.

Sao bằng dặng bước vào thuyền giác,
Thế không không giải thoát nhẹ nhàng.
Đưa qua bi ngạn Đạo tràng,
Tăng già Phật quốc đất vàng sóng chung.
Cõi Tịnh lạc ung dung ngày tháng,
Chẳng còn lo khổ nạn nhiều nhưong.
Những là mừng, giận, ghét, thương,
Buồn, vui, ưa, muốn như thường như không.
Tóc vừa cạo, tơ lòng đoạn phôi,
Cuốn số đời tên tuổi đã bơi.
Nợ trần ngày ấy dứt rồi,
Tây phương ngày ấy, một ngôi sẵn dành.
Kể ngày ấy vãng sanh xứ Phật,
Học đạo mau nhiệm mật huyền vi.
Làm Tăng, ôm Bát, đắp Y,
Vãng hành Pháp báu giữ trì giới nghiêm.
Nặng nghiên cứu xét tìm chân lý,
Gắng tham thiền tuệ tri phát sanh.
Sáng tâm tỏ tánh rành rành,
Tinh chuyên nhập định đắc thành thân thông.
Màn huyền bí bên trong hé mở,
Máy nhiệm màu tỏ lộ lần ra.
Rõ ràng đạo quả đầu xa,
Chân tu thành Phật, Phật là người tu.

*

CÔNG ĐỨC

Khuyên được vài người tu,
Tâm mình liền dứt ác.
Khuyên được mười người tu,
Đạo đức mình thêm phát.
Khuyên được trăm ngàn người,
Đó là hạnh Bồ Tát.
Khuyên được vô lượng người,
Tức là Phật không khác.

*

CHỨC XUÂN (1)

Ngày xuân đến đâu đâu đều hội hiệp,
Thế lệ xưa trò phải chúc mừng Thầy.
Tương công ơn sâu rộng với cao dày,
Nối cực học mấy năm trường dạy dỗ.
Trò hiểu đạo phải giữ mình lễ độ,
Biết thối lời cung kính bậc bề trên.
Ý niệm tròn trung hậu chẳng hề quên,
Cho Thầy được vui lòng về chí nguyện.
Nay con trẻ được ơn dạy rèn luyện
Văn thô sơ nhưng quý tác lòng thành.
Chúc mừng Thầy đừng đổi chữ khương minh
Thân tráng kiện, trí tinh anh huyền diệu.
Đức búa sáng như mặt trời rạng chiếu,
Khắp nơi nơi nhuần gội ánh từ quang.
Khắp nơi nơi ca ngợi đoá sen vàng,
Ôi! Tận thiện, ôi! Tội chân hoàn mỹ.
Hoa Chánh Giác thơm lừng hương huệ thí,
Cội Bồ Đề phủ rợp bóng khoan dung.

Chư môn sanh êm ấm chỗ nương tưng,
Tươi khí tượng đượm tinh thần thanh sáng.
Đèn giáo pháp đến thời kỳ rực sáng,
Hoa ưu Đàm đứng thời tiết đơm bông,
Cánh vàng tung phấp phới dưới trời hồng,
Anh huệ chiếu tung bưng trong nắng mới.
Tiếng diệu Pháp ngân thanh tràng nhạc trôi,
Vị cam lộ nhuộm rười khắp nhân sinh.
Món linh đơn chữa các bệnh tâm tình,
Cho thiên hạ bớt sầu thương thống khổ.
Hoà hiệp chúng tạo nên thuyền giác ngộ,
Hùng lực nguyện xông lướt sóng mê tân.
Vớt những ai đắm đuối biển hồng trần,
Lên thuyền giác đưa sang bờ bi nạn.
Thiên nhơn chúng không ngớt lời khen tán,
Đại bi tâm đại hạnh nguyện ai tày.
Phi thường nhơn, phi thường quả chẳng sai,
Mừng sanh loại, bước tương lai đẹp đẽ.
Con trẻ dại có đôi lời thô thể,
Chúc đạo chơn thêm tiến triển thanh hành.
Chúc Thầy hiển rạng công đức độ sanh,
Chúc vạn vật hưởng thái bình vạn kiếp.

*

CHÚC XUÂN (2)

Ngày xuân đến trăm hoa đua nở
Bầu trời xuân rực rỡ lấm thây
Bức tranh gấm vóc trải bày
Khéo khen tạo hoá bàn tay vẽ vời
Vùng hồng nhựt tốt tươi chói rạng
Ban cho đời ánh sáng mùa xuân
Cỏ cây hoa lá gói nhuần
Chim muông môi mắt liú lằng ca chào
Lòng thiên hạ rạt rào rung cảm
Đón xuân về muôn thắm nghìn tươi
Đâu đâu cũng nét xuân cười
Đâu đâu cũng mở cuộc vui tung bưng
Đâu đâu cũng chúc mừng tuổi thọ
Lộc trời thêm vạn đồ phước dư
Này trò nhớ nghĩa Tôn Sư
Mọn hèn một bốn chúc từ đệ dung
Dịp xuân sang chúc mừng Giáo hội
Bể thanh hưng vượt trôi phi thường
Rời đây giáo pháp hoằng dương
Ngọ đèn chiếu sáng soi đường thế gian
Anh đạo vàng rộng tràn khắp cõi
Độ chúng sanh thoát khỏi lâm mê
Tăng Ni dắt dừi về huê
Cũng như những cánh liên huê dính liền
Được vừng chãi con thuyền trí tuệ
Lướt ngược dòng vượt bể trầm luân.
Chúng sanh còn đắm hồng trần
Nương theo thuyền giác về gần Phật môn
Đức từ bi càn khôn vì sánh
Trí biện tài như ánh nhựt quang
Oai nghi hạnh kiểm đoan trang
Tăng Ni dẫn lối đưa đàng chúng sanh

Chúng con được gởi mình nơi cửa đạo
Thoát khỏi vòng mộng ảo phù hoa
Phận làm cư sĩ tại gia
Nương chơn giáo hội tăng già thanh cao
Ngày xuân nhứt cùng nhau hội hiệp
Tiệc vui vầy một dịp ghi ân
Lời quẻ sơ lược ít vắn
Kính mừng các bậc hữu ân ngôi Thầy

*

Xuân về vạn vật thấy xinh tươi
Muôn đoá hoa xuân mím nụ cười
Ngon gió đông phong lồng lộng thổi
Lòng con tràn ngập một nguồn vui
Con nhớ công ân các bậc Thầy
Ban cho con được nét vui vầy
Từ khi con bước lên đường đạo
Thoát khỏi sông mê thoát vũng lầy
Xuân sang con chúc bậc Thầy lành
Sức khoẻ an vui bước lữ hành
Trí huệ sáng soi cùng thế giới
Đức lành bao bọc khắp quần sanh.

*

XUÂN SA ĐÉC

Là Khất sĩ bước trên đường khổ hạnh,
Mỗi ngày qua, tôi ôm bát xin ăn.
Bữa đói no, cam phận với thanh bần,
Nào có tương, có mong gì Tết nhứt.
Tôi lại sợ, trong ba ngày Xuân nhứt,
Đâu có đi, khát thực chẳng người cho.
Bát trống không, rồi bụng đói nằm co,
Vi tục lệ, đầu năm kiêng với cữ.
Phiêu lưu đã, trải nhiều năm viễn xứ,
Nào thân bằng, quyến thuộc có ai đâu.
Một tấm thân đơn, sương nắng dài dẫu,
Ao trăm cặp, đã phai màu hoại sắc.
Tôi vẫn giữ, một tấm lòng bền chặt,
Quả quyết lên, đi suốt quãng đường dài.
Rời bên đường, tôi gặp khách trần ai,
Lòng kính đạo, rất nhiệt thành nồng hậu.
Mời tôi ghé, tạm dừng chơn đình đậu,
Dịp Xuân sang, để cung phụng đãi dâng.
Cách chăm nom, biết sánh ví chi bằng,
Bể châu đảo, trang hoàng không thể tương.
Nào Tháp, nào Chùa, nào Phang, nào Phường,
Nào bông hoa, chung dọn cực kỳ xinh.
Nào thực đơn, mỹ phẩm tiệc linh đình,
Nào bánh mứt, với nhang đèn đưa quâ.
Xuân Sa Đéc vẽ vời long trọng quá,
Làm cho tôi, cảm thấy rất nao nao.
Xét công ơn, thiện tín biết là bao,
Rồi nghĩ lại, đoạn đường qua đã trải.
Còn tại thế, trong thời kỳ thơ dại,
Ngày Tết vui, quán quít với gia đình.
Nay xuất gia, giải thoát hết ân tình,
Ngày Xuân đến, vui vầy cùng bạn đạo.
Rời cát bước, trên con đường rớt ráo,

Cũng không còn, quyền thuộc đạo và đời.
Có còn chăng, khi đến cõi tuyệt vời,
Đông tinh chất, những linh hồn siêu việt.
Lần tiến hoá, là một lần tạm biệt,
Cam vô tình, với những bậc hữu ân.
Mong đất người, đi đến cõi trường xuân,
An vay tạm, hẹn ngày kia trả rành.

*

HÀO QUANG DIỆU PHÁP

Trong cảnh vườn muôn hoa đua nở,
Ta lẽ nào để lỡ cơ duyên.
Vun phân tưới nước cho bền,
Chọn thêm giống quý trồng bên cây già.
Đất tích cực vườn nhà tốt đẹp,
Giống vị tha khuôn phép hẳn hoi.
Cần người chăm sóc sấm soi,
Hoa đơm Diệu Pháp, nắng ngời hào quang.

*

HOA BỒ ĐỀ

Vườn xuân đạo, hoa Bồ Đề rộ nở,
Sắc tinh anh, cánh băng tuyết non nà.
Màu sạch trong áo cư sĩ tại gia,
Màu tiêu biểu những tâm hồn thanh khiết.
Xuân giác ngộ, giữa vùng trời Nam Việt,
Xuân thanh bình, của những kẻ hiền lương.
Giữ giới răn không tạo nghiệp đau thương,
Sống an lạc, cõi trường xuân bất lão.
Xuân ấy mới là xuân trong cõi đạo,
Đúng thời duyên, hoa nở báo xuân về.
Những cánh hoa, những hạnh nguyện Bồ Đề,
Niềm tin tưởng cõi lòng vừa chớm nở.
Hoa hạnh nguyện, đúng thời gian kết quả,
Quả Bồ Đề, rộ chín sắc vàng tình.
Ao Cà Sa, đoạn dứt sạch mê tình,
Màu tiêu biểu, những tâm hồn thanh thoát.
Ai tạo sẵn, một khu vườn bát ngát,
Đủ hoa thanh, quả giác lạ lùng chưa.
Hiện chơn tâm, thực hiện lý chơn thừa,
Chuyển Pháp ngữ, dựng xây toà Pháp độ.
Tìm cứu vớt, kẻ chơi vui biển khổ,
Lên thuyền từ, đưa đến chốn an vui.
Hỡi hồn hoa, thuận trong trắng kia ơi!
Đức tánh đẹp, xứng thân hình kiều mi.
Vào cửa lễ, để quên mình tôn quý,
Đốc trau tâm, nên tỏ hạnh khiêm nhường.
Đối bề trên, nên tỏ hạnh khiêm nhường,
Cùng kẻ dưới, giữ một niềm hoà thuận.
Hoa muốn đẹp, hoa đừng gai sần gân,
Hoa muốn thơm, hoa mở rộng lòng thương.
Hoa muốn thanh, hoa tinh khiết nêu gương,
Hoa muốn quý, hoa trang nghiêm cõi Phật.
Thân đã vì cảnh hoa mang huyễn chất,
Tâm gắng tu, kết quả thọ trường xuân.
Cánh vô thường, tan hiệp đám phù vân,

*Đài Cực Lạc, vừng bên ngôi báo toạ.
Nghệp trần buộc, nợ trần vay phải trả,
Nhiệm vụ tròn, đạo quả mới xinh xuê.
Khấp thân sơ, niềm tin tưởng đưa về,
Vườn xuân đạo, hoa Bồ Đề rộ nở.*

*

CẢNH HOA VƯỜN LỘC

*Tàng sáng thấy một người,
Đạo gót hái hoa tươi.
Cung dâng trước Bửu toạ,
Niềm tin mắt rạng ngời.
Nụ cười hoa hàm tiếu,
Lòng người đang cao thanh.
Tuổi người đang niên thiếu,
Nụ hoa đang tinh anh.
Đài hoa chưa nhuộm bụi,
Lòng người chưa nhiễm trần.
Phấn nhung màu diêm lệ,
Băng tuyết vẻ thanh tân.
Cung dâng niêm trong trắng,
Cung dâng tác chi thành.
Cung dâng cùng tôn quý,
Cung dâng tuyệt cao thanh.
Phát nguyện trở hoa lòng,
Độ chúng hái cảnh bông.
Diêm tô toà giáo lý,
Cung dâng dâng Đại Hùng.*

*

CUỘC NHÂN THẾ

*Cuộc nhân thế như trường ảo mộng
Chuỗi thời gian tựa bóng bạch cao
Kiếp người tạo thảm gây sầu
Nghệp căn oan trái trồng sâu thêm hoài
Nghĩa trời biển bên vai chất nặng
Tình sắt son kéo thẳng đôn cân
Có thân đầy đoạ tâm thân
Đeo đai mãi gánh ái ân nặng oằn
Lập gia thất sánh bằng chúng bạn
Được năm tiền, kiếm rần một quan
Lên xe, xuống ngựa nhộn nhằng
Mua danh, tranh lợi, trăm ngàn chước mưu
Ay chưa kể nạn nghèo đeo đẳng
Gặp suy thời, tay trắng vận đen
Mình đau, vợ ốm, con rên
Thuốc thang chạy chữa, cơm tiền âu lo
Ay chưa kể cùng đồ vẩn số
Bộ Thiên Tào giữ sổ người yêu
Cõi trần chích cánh quạnh hiu
Tâm thân chích mắt chất chiu con bầy
Tuồng ảo mộng đã bày trước mắt
Tội tình gì kết chặt thân vô
Nước đời lệ mấy khi khô
Trăm năm rồi cũng xuống mồ như ai!
Bằng thức tình sắc tài xa lánh*

Giã hồng trần mộng cảnh phù hoa
Non xanh, rừng tía lân la
Trau tâm giới trí sáng loà như gương
Lòng thanh bạch không vươn trần tục
Sen trong ngân chẳng chút bùn nhơ
Khua chuông cảnh tỉnh giấc mơ
Gọi người đau khổ sang bờ an nhiên

*

HOA TÌNH THƯƠNG

Có những việc làm không bao giờ thất bại
Đó là việc làm ban rải tình thương
Những đoá hoa đẹp sắc thơm hương
Những màu da, những tiếng nói, những tình thương gom kết
Mỗi màu hoa, đẹp ra mỗi nét
Mỗi tâm lòng, mỗi xúc cảm chân thành
Mỗi bầu trời, mỗi vè đan thanh
Hội đủ nét hoạ nên tranh lịch sử
Yếu hơn hết vẫn là phụ nữ
Bông mạnh lên nhờ sự dụng tình thương
Đem công bằng, công lý trao gởi khắp mọi quê hương
Cho thế giới hoà bình vĩnh viễn
Cho bom súng im hơi lặng tiếng
Cho vườn đời đẹp có tươi hoa
Cho trẻ con vang tiếng hát ca
Ôi! Tình mẹ bao la của phụ nữ.

*

GIÁC NGỘ

Câu vàng kính cẩn bạch trình qua
Thọ giới quy y cửa Phật đà
Thiết lập trai đàn gương bố thí
Bảo tồn giáo pháp hạnh đàn na
Phát tâm chánh tín trừ tâm vọng
Khai nẻo quang minh bể nẻo tà
Vội vội đèn lồng phổ ánh sáng
Soi đường giác ngộ vạn trùng xa.

*

TÂM ĐẠO

Xa gần lan khắp thiêng thơm bay
Vĩ đạo quên mình dễ mấy ai
Chiếc áo thanh bần phổ thích thú
Bữa cơm bình đẳng sốt vui vầy
Niềm thương phân phối niềm lai láng
Đức kính bồi vun đức trọn đầy
Vẹn phận cư gia công hạnh đủ
Cung dâng tất cả các ngôi Thầy.

*

ĐẠO ĐỜI TƯƠNG ỨNG

Đưa đường đuốc tuệ chiếu non sông
Hơn hờ muôn hoa gọi ánh hồng
Pháp diệu ngân reo tràng nhạc trời

Căn lành trời dấy nức hương xông
Thành thơ may được nguồn ân thương
Nong nả càng lo cội phúc trông
Ít vận chân thành ghi kỷ niệm
Tạ tình tri ngộ giúp nên công.

*

BÀN TAY ĐẸP

Bàn tay đẹp là bàn tay trắng muốt,
Ngón búp măng, móng chuốt nhuộm màu son.
Dáng thanh thanh da mát mịn mềm non,
Để dành ngắm, để dành tôn, để mộng? ? ?
Không! Bàn tay đẹp là bàn tay "lao động",
Chuyên đường gân dãn sức sống cho đời.
Hiện khắp nơi và ở khắp nơi nơi,
Như đất nước như khí trời vũ trụ.
Bàn tay đẹp là bàn tay "nông vụ",
Dem sức người tranh đấu với thiên nhiên.
Biển tác vàng trong tác ruộng bùn đen,
Đổi hạt ngọc, mồ hôi chen thánh thót.
Bàn tay đẹp là bàn tay "thầy thuốc",
Vực nhọn sanh ra khỏi vuốt tử thần.
Dao Hoa Đà, kim Biển Thước tuyệt luân,
Như Bồ Tát hiện thân trong địa ngục.
Bàn tay đẹp là bàn tay "giáo chức",
Luyện ì tờ cho đến mức thành danh.
Đúc gan trung, rèn trí dũng hùng anh,
Lô sản xuất tài danh cho xứ sở.
Bàn tay đẹp là bàn tay "cô đỡ",
Đưa những người trong biển cả mỗ côi.
Rước hài nhi ra ánh sáng cuộc đời,
Tài nhọn lực họa theo tài thiên tạo.
Bàn tay đẹp là bàn tay "tân tào",
Gánh đôi vai nặng cơm áo chồng con.
Gia đình vui nhờ bát sạch, canh ngon,
Vừa tháo vát, vừa bao gồm kim chỉ.
Bàn tay đẹp là bàn tay "công nghệ",
Dựng tương lai cho thế hệ huy hoàng.
Thần chiến tranh tàn bạo diễn thương tang,
Tay cần mẫn dịu dàng chăm kiến tạo.
Bàn tay đẹp là bàn tay "từ mẫu",
Nâng hài nhi trong giấc ngủ êm đềm.
Giặt uế như rồng rã chẳng than phiền,
Diu từng bước rồi luyện rèn chí khí.
Bàn tay đẹp là bàn tay "chiến sĩ",
Chống xâm lăng cho bờ cõi thanh bình.
Cổ xiềng gông cho dân tộc trưởng thành,
Gây vận hội cho quang vinh Tổ Quốc.
Bàn tay đẹp là bàn tay "đạo đức",
Xoa vết đau, xua tui cực trần gian.
Tật bệnh nghèo, mê, dốt, goá, côi, tang,
Xô địa ngục, dựng Niết Bàn giải thoát.

*

VUI MÀ SỐNG

Vui mà sống dù đời đầy đau khổ.

Buồn làm chi bạn hồi thờ than chi.
Và sầu lo nghĩ lại có ích gì,
Hãy can đảm sống những ngày hiện tại.
Đời tan vỡ ta mau xây dựng lại,
Dù gian lao cực khổ chớ than van.
Tập kiên tâm bền chí chịu nghèo nàn,
Nếu bạn muốn một ngày mai tươi sáng.
Xua ý nghĩ vẫn vợ và chán nản,
Nó chỉ làm tê liệt bộ thần kinh.
Tạo nguồn vui lành mạnh ở tâm linh,
Nuôi hoài bão bổ sung nguồn sinh lực.
Trong cuộc sống bao nhiêu điều bực tức,
Chuyện thể tình còn lắm chuyện bất công.
Dù trăm cay ngàn đắng tái tê lòng,
Bạn bình tĩnh giữ nụ cười êm dịu.
Bạn bình tĩnh nhủ lòng thôi rắng chùi,
Hơn thua chi câu nhện chín câu lành.
Trong trường đời còn lắm chuyện đua tranh,
Bạn phải biết sống cuộc đời bỏ ích.
Đừng nhạo báng đừng bao giờ khiêu khích,
Làm phiền lòng bạn hữu ích gì đâu.
Khen người đi bạn có sức nhiệm mầu,
Tạo cho bạn một nguồn vui thanh tú.
Tôi còn nhớ lời người xưa khuyên nhủ,
Hãy soi gương để kiểm thảo lấy mình.
Nếu mình cười, thì gương cũng cười tình,
Bằng mình khóc, gương cũng hoà lệ khóc.
Non và biển giúp ta thêm bài học,
Non muốn cao nên non đứng một mình.
Biển bao la mà biển thật hữu tình,
Đã thấm được vào lòng ngàn sông rạch.
Người luyện chí không bao giờ quên sách,
Những món ăn bổ ích của tinh thần,
Nhạc thi ca am hiểu một vài phân,
Để hoà hợp hồn mình cùng vũ trụ.
Vươn mình lên với cánh lông đầy đủ,
Chim Đại Bàng vỗ cánh tung trời xanh.
Bạn lòng ơi hãy tu dưỡng lấy mình,
Vui mà sống dù đời đầy đau khổ.

*

NHỮNG HỒI THẤT BẠI

Có những hồi thất bại
Là những dịp trau tâm.
Nếu cứ đặc thế mãi
Đâu thấy được lối làm.
Thất bại là ông thầy,
Thất bại là bà mẹ,
Năng đánh đập quả rầy,
Cho tội mình được nhẹ.
Đây vui lòng thợ Pháp,
Cảm chịu khổ nghiêm rắn.
Xin chỉ thành tu tập,
Nguyên tắc hóa ăn năn.

*

CÂY KHÔNG TRÁI

Ông tôi giỏi nghề vườn
Trồng những giống cây thơm
Trồng những cây ngon trái
Ngày ngày mãi chăm nom.
Ông bảo cây có nghĩa
Đáp ơn người vun trồng
Tinh đất sanh ngọt trái
Tinh nước khiến thơm bông.
Bằng khuôn tôi tự hỏi
Ôi loài hoa loài cây
Còn đáp ơn xã hội
Vây kiếp người sao đây?
Kiếp người vay mượn lớn
Từ hạt giống, ngọc châu [*]
Đến sữa, áo, cơm đụn
Đến vạn sự nhu cầu.
Xã hội đã nhiều công
Người vì chẳng đơm bông
Người vì không kết trái
Có phải ký sanh trùng?
Bông trái ấy công phu
Của quên mình lợi chúng
Đáp vạn sự nhu cầu
Đáp sữa, áo, cơm đụn.
Ôi! Cây độc không trái
Ôi! Người độc tác hại
Phường giá áo túi cơm
Giống hoa rài cỏ dại.

[*] Tinh cha huyết mẹ

*

GIỌT SỮA TÌNH THƯƠNG

Giọt sữa tình thương thấm cõi lòng
Đạo đời liên kết lý dung thông
Kẻ đang xót khổ, người đang khổ
Giọt sữa tình thương biến đại đồng

*

Giọt sữa tình thương biến đại đồng
Ai đem em bé bỏ trong cửa thiên
Bàn tay Sư nữ bông lên
Em trong nón lá úp trên gọng găng.
Mỗi em mỗi cánh bẻ bàng
Lần lần quy tụ cả đàn con cõi.
Con ai đem bỏ Thầy nuôi?
Nam Mó Di Phật cùng vui hạnh Thiện.
Ngất Thầy không của không tiền
Gạo châu củi quế nào phiền em ơi!
Thập phương công đức vun bồi
Kẻ công người của, mạng người dựng nên.
Nhờ bàn tay thiện lớn lên
Đem bàn tay thiện, em nên giúp đời.
Tình dân tộc rộng vui với,
Em nên xứng đáng làm người Việt ta.

*

Giọt sữa tình thương thấm thịt da,

*Nuôi nhau lớn mạnh nước non nhà.
Chiến tranh đầy đọa thường côi cút,
Đạo đức từ bi thể mẹ cha.*

-ooOoo-

[Đầu trang](#) | [Mục lục](#) | [01](#) | [02](#) | [03](#) | [04](#)

Chân thành cảm ơn Sư cô Vân Liên đã gửi tặng bản vi tính (Bình Anson, 03-2005)

[\[Trở về trang Thư Mục\]](#)

last updated: 29-03-2005